

komst som denne, der altsaa ifølge Lovforslagets § 1 kommer til at gælde for Rattegat, Drefund og Østerjøen med de Begrænsninger, som nærmere ere betegnede saavel i Lovforslaget som i Overenskomsten. § 1 gaar dernæst ud paa, at der ved fgl. Anordning træffes de fornødne Bestemmelser om Overholdelsen af disse Bestemmelser, medens Lovforslagets § 2 omhandler Maaden, hvorpaa dette skal ske, og § 3 angiver Straffebestemmelser og Mulktter for Overtrædelse af Konventionen i Henhold til dette Lovforslag. Jeg skal nu gaa over til ganske kort at omtale de stillede Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 gaar ud paa en tydeligere Betegnelse af Grænsen imellem Stevns og Falssterbo, end der i Lovforslaget er fastsat. Der er til dette Ændringsforslag stillet et Ænderingsforslag af det ærede Medlem for Storebeddinge (Ev. Høgsbro) ifølge hvilket der i 7de Linie efter „Stevns“ skal indstødes: („Brambroen“) og efter „Falssterbo“: „Fyrtaarn“. Jeg vil tillade mig at foreslaa, at det ærede Medlem tager det Ænderingsforslag tilbage, ligesom han gjorde ved en lignende Ændring til Fiskerilovforslaget. For øvrigt tænker jeg mig ogsaa, at Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling maatte nærmere vil tage under Overvejelse, om der maatte ikke alligevel skulde være noget at rette ved Ændringsforslaget under Nr. 1; men for øvrigt anbefaler jeg det. — Dernæst skal jeg ganske kort anbefale Ændringsforslag under Nr. 2. Det gaar ud paa, at Ministerens Bemyndigelse ifølge den fgl. Anordning til at sætte Bestemmelser angaaende Tilshnet i Kraft bliver begrænset derved, at Bevillinger hertil skulle afgøres paa de aarlige Finanslove. Thi man er jo ikke sikker paa, at det ikke vil drage for store Pengesudgifter med sig, saa at det kunde være ønskeligt, at Lovgivningsmagten i sin Helhed afgør Spørgsmaalet om Pengebevillingen. Ændringsforslag under Nr. 3 gaar ud paa, at der tilføjes en ny § 4, der bemyndiger Ministeren til at sætte Loven i Kraft, for saa vidt Overenskomsten bliver ændret paa de Punkter, der ere nævnte i de følgende Ændringsforslag, der ere stillede til Konventionen. Her er stillet et Ænderingsforslag af den højtærede Landbrugsminister, og det gaar ud paa at betegne, hvilken Overenskomst det er, nemlig: at det er den, der findes trykt i Rigsdagstidende for 1896—97, Tillæg A., Sp. 2047—54. Denne Ændring kan Udvalget selvfølgelig tiltræde, thi det er jo kun en tydeligere Betegnelse af, hvilken Overenskomst her er Tale om. — Ændringsforslaget Nr. 4 er stillet af Udvalget, og dertil er

ligeledes stillet et Par Ænderingsforslag af det ærede Medlem for Stevns, hvilke Ænderingsforslag jeg ikke skal omtale, men kun holde mig til Nr. 4. Det angaar Bornholm, og er en Indskrænkning i den Ret, der var foreslaet for de svenske Fiskere til at fiske Sild hele Aaret paa Soterritoriet under Bornholm. Denne Ret vil efter Ændringsforslaget blive indskrænket til, som bestemt i Fiskeriloven, kun at gælde fra 1ste Maj til 31te August, altsaa i 4 Maanedere. Det er jo et Spørgsmaal af gammel Dato; der er ofte kommet Klager fra bornholmste Fiskere over, at de svenske Fiskere ikke forbydes at fiske Sild paa Soterritoriet under Bornholm. Men man har ikke fra Administrationens Side villet forbyde de svenske Fiskere at gøre det i dette Aarhundrede i alt Fald. Det Spørgsmaal er jo i Grunden afsjort ved Fiskeriloven, og naar Konventionen her bringes i Overensstemmelse med den, maa man derovre være tilfreds, selv om Fiskerne meget ønskede en Bestemmelse, der gjorde, at danske Undersaatter havde Soterritoriet for sig selv. Her kommer i hvert Fald i Konventionen den Bestemmelse ind, at de bornholmste Fiskere skulde have Ret til Sildefiskeri paa svensk Soterritorium fra Falssterbo til Simrishamn. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister under de Forhandlinger, der vel atter komme med den svenske Regering, at forsøge, om ikke denne Strækning kunde udvides fra Simrishamn til Kalmar. Jeg har ikke i Udvalget turdet foreslaa denne bestemte Grænse, fordi jeg dog anser Sagen for at være for ringe til at sætte Konventionens øvrige Bestemmelser paa Spil. Men hvis den højtærede Landbrugsminister under Forhandlingerne kunde skaffe os det, er det et almindeligt Ønske hos de bornholmste Fiskere at faa Grænsen Falssterbo—Kalmar i Stedet for Falssterbo—Simrishamn. — Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6 skal jeg ikke omtale, da de ere overensstemmende med Fiskeriloven og kun ere en Følge af den. Ændringsforslag Nr. 7 handler om Beskyttelsen for de fassftaaende Lakselænter under Bornholm og Christiansø, som efter den tidligere Fiskerilovs Bestemmelser — der kun gjaldt for Soterritoriet — vare saaledes, at der var uensartede Tidsfrister for Ost- og Vesttiden af Bornholm. Nu har Fiskeriforeningens Bestyrelse derovre flere Gange andraget om, at det her maatte blive ens, naar Beskyttelsen efter Konventionen blev bestemt uden for Soterritoriet. Det er ikke saa nemt, naar de komme 6, 7 eller 10 Mile til Søs med faste Laksereddfakere at fiske saa langt til Søs, hvor Grænsen